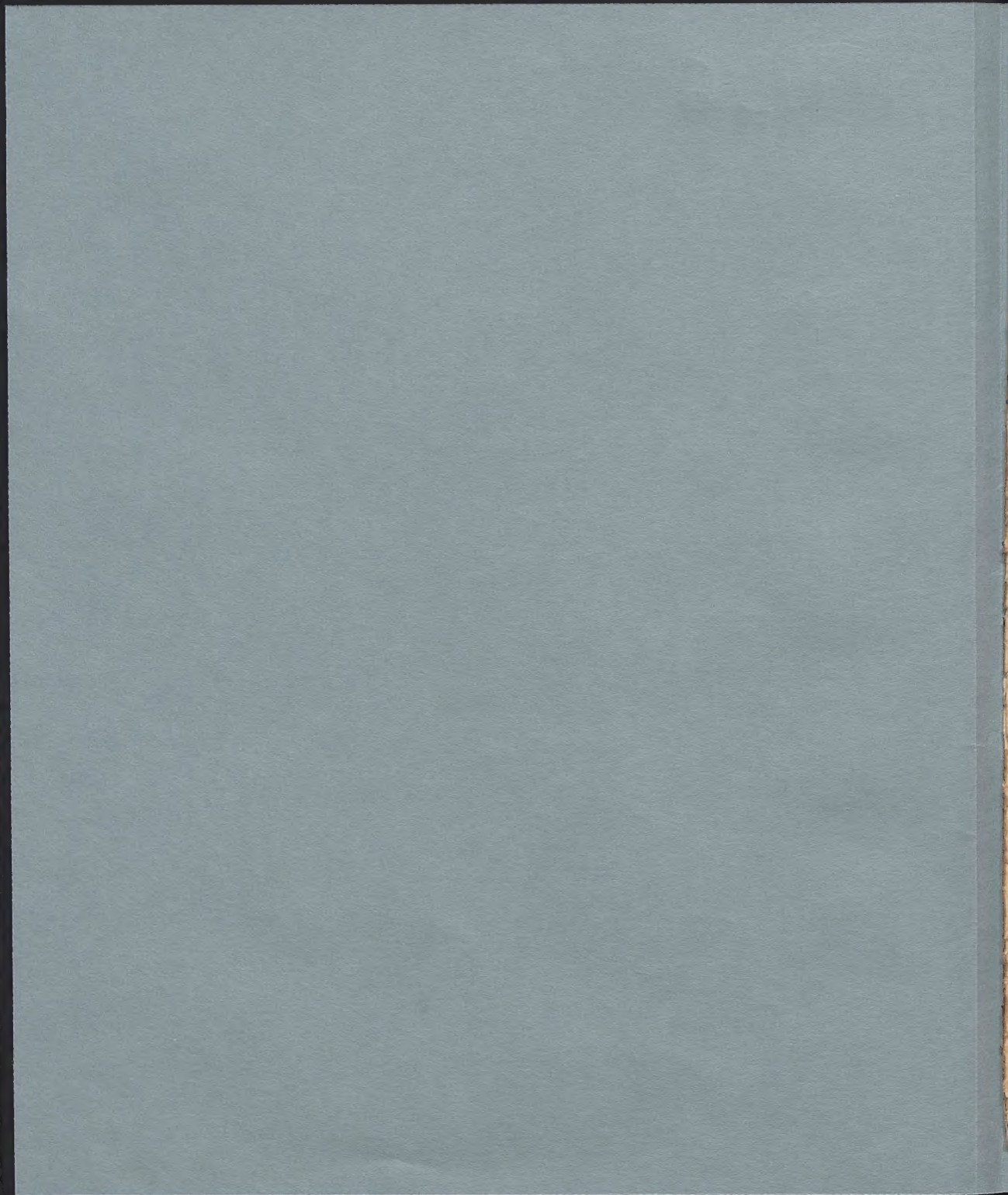

177436

Port
Berättelse /

Om det i Pohlen
Öfverståndne Fälttoget

Åhr 1704.

Lbór H. Bukowskiego nr 1838.

177436

BIBLIOTHECA
JAELOHICA

177436

177436.
Ib

Hans May:tt gick ifrån Heilsberg i Er-
meland den 17. Junii, och sedan Hans M:tt den 17.
siälf gifwit befalning til Regementerna at Jun.
upbrenta / och taga den vägen / som dem
blef förelagt / kom Hans May:t til Blonie
den 29. ejusdem; där förtöfwandes så länge / den 29.
til dess det nya Kongwalet war förbi / och Ambassadeurerna blefwe
underrättade om det som uti underhandlingen i Warschau
skulle företagas. Den 9 Julii gick Hans May:t där ifrån / ta: den 9.
gandes vägen öfwer Noviomasta och Radom, och kom den 23 til Jul.
Sandomir. Der stötte ock den Armeen til / som Generalen den 23.
Rhenstöld hade fört / så at Hans May:t då hade hela Krigs-
machten tilsamman / förutan de 3 Regementen til häst / som
Gen. Majoren Meijerfeld förde til stor Polen / och Besättninga-
rne i Warschau / Posen och Elbingen. Som man där förnam /
at Kon. August stod wid Jaroslau / och der sådt til sig några 1000
Cosaker / och 10000 Muskowitska hjälptrupper / ty gick Hans
May:t den 29 därifrån / och kom den 6 Augusti til Jaroslau. den 6.
Men Fienden war reda derifrån gången at Sokal, och hade af Aug.
samt Gen. Majoren Brand med 3 a 4000 Polacker och Cosaker /
hvilke fuller gingo den Swenska Armeen på sidorna / fördes dock
aldrig komma så när / at de något försöka kunde / utan allena
emot några ensliga personer / som wilit affides. De Swenske
Wolosger / som Brusinski anförde / hade deremot den lyckan / at
anträffa ett Sarriskt parti eh långt ifrån Landsbut / som der-
ifrån höll uppå at bortföra de der befintlige stycken / Cammer-
Herren Lubomirski tillhörige. Detta blef och sirax förjagat /
då Lubomirskis betränte stycken fuller finge tillbaka föra / men
Wolosgerne togo af Sarrerne ett rikt byte af Penningar / Hä-
star / Wijn / ock slika saker / hwilket Hans May:tt dem alt lät
behål

behålla. Såsom Kong Stanislas med Cron: Fälttherren Lubo-
mirski låto förmärka deras åstundau at gå åt stor Polen / der-
sammastådes at sammanfoga sig med Gen. Major Mejerfeld,
och Hans May:t förmenter altså dessa Trupper wåra starka nog
ifrån de orterna at afhålla Fienden: ty beslöt Hans May:t se-
dan man i Jaroslov til armeens underhåld något hade samlat /
at gå til Lemberg, och att atskillige inlypne esterrättel-
ser / at Kon. August årnade gå utföre til at draga til sig des
Saxiske Trupper, och i framresan emot Warschau något at
försöka / så framt de Swenske icke folgte honom på hålarna.
Där til med wille Hans Ma:t dämpa och fördrifwa fiendens
macht ifrån Lemberg / och de Nieuwa Quartieren / på det desse or-
terne sedan så mycket friare måtte hafwa den nya Konungen
sig at underkasta. Ifrån Jaroslaw blefwe partier utfärde / som
in under Samosce 15 Saxiske fångar / och derunder 2 Öfwerste
Lieutenanter och 3 Capiteiner inbrachte / af hwilke man om Fi-
endens resa widare blef underrättad. Så skickades och andre
partier at indrifwa Brandstatten och at afbränna desamma /
som wore af det Sandomiriska anhanget / hwilkas gods bletwo
i aska lagde / ehwarest man under hela framresan dem anträffa
kunde. Desse gjorde godt byte / och til Armeens underhåld 1500
hornså insände. Rytmäster Caniter gick in til Ungeriska Bergen
med 100 Håstar / derest han Stadnikis, Woiwodens af Wolyni-
en Slott afbrände / och skidna löföron med sig återbrachte.
Emedan Hans May:t ännu här war / kom Gen. Major Lejon-
hufvuds Bref om Ryssens samt Oginskianernas nederlag wid
Jacobstad i Curland / och Gen. Major Mejerfelds om slaget wid
Posen, där Saxerne måste rymma fältet / med 600 Mans för-
lust. Hans May:t lämnade Gen. Rhenstiold med en del af Ar-
meen i Jaroslaw / och gick själf med det öfriga Rytteriet och Dra-
goner den 22 Aug. derifrån / befallandes Fotsfolket med Troken
och Artilleriet at toga efter / så mycket de hin'e. Under wågen låto
någre Wololger se sig / men woko strax undan. När Kl May:t
den 26. den 26 hujus kom in emot Lemberg om morgonen / kom en swärm
af några 1000 af samma slaget emot ryckandes / hwilka stodo un-
der

der Prins Wlesnowieffis och Cron-Referendarien Rowussis Befälning. Med dessa Skärmysslade wåre förtroupper en stund / då de omsider aldeles sig afdrogo; Hans May:t gick då ända åt Staden / och med Trupperna den lät berätta: då någre utaf Stycken och Musteketeriet / som lagt sig uti et Kloster / der de Swenske gingo förbi / blefwo stadade och ti död; skutne / ibland hwilka senare war Capit. Drexhufwud och Lieutenant Blixterfelt / bägge bräwa Soldater. När Hans May:t hade betrachtat Stadens belägenhet / besynnerl. utaf det gamla Slottet / som är på ett mächtige högt Berg beläget / men nu war lemnadt obesatt; beslödt han samman aftron med Dragonerna at låta bestorma Staden. Denna är belägen uti en daal / som är omgifwen med stora jordberg / men öppnar sig på östra sidan / der en jämn mark widtager / som har en widlyftig och wäl bygd förstad. I anseende til de sköna Kyrkior / Kloster och andra Hus / så wäl som til den starka handel der drifwes af Turkar / Persianer / Armenianer / Ryssar och andra / kan han wäl skattas ibland de anseeligste Städer i Polen. Fästningen är efter gamla sättet bygd med Murar och starke Torn / hafwandes på östra sidan wåta / men annorstädes mehrendels torra Gräswar. Utom denna Muren är ännu en hög jordwall / med ett Planck och torra Gräswar på sidan åt väster: derest man och hade befäst ett Munke-kloster / och det med Guld och Stycken wäl besatt. På den sidan in om denna Wall och Mur / war ännu den tridie Muren med skott gluggar at sij emellan bägge Tyghusen. På södra sidan war ett Bolwärf anlagt efter nya maneret / hwarutaf med Stycken speltes på de Swenska / som uti förstaden / men besynnerl. på Slottet wisse sig. När alt detta war i ögnescichte taget / kallade Hans May:t Öfwersterna Grassow / Buchwald och Dyker upp på Slottet til sig / och ut wiste den orten / hwarest de med sina Dragoner skulle storma / som war emellan det öfwanb. Munke och ett Nunne Kloster / derest twenne starke Rundelar stode: befallandes dem så snart de kommit öfwer den första Gräswen och Jordwallen / at tränga sig in med Fienden / när han blefwe förjagad / öfwer den lilla Broen / som gick öfwer den innersta Gräswen

men at en liten Stadsport emellan bågge Tynghusen. Der up
på blefwo Granater til Dragonerna utdelte / om hwilkas kastan
de / så mycket i hastighet sig göra låt / de ock undervistes. Det
infällande rågniet hindrade dem den afton stormen at fortsättja:
icke desmindre blef Hans May:t med Dragonerna natten öfwer
liggandes under bara himmelen / bak om en kulla: De öfrige
Regementerne lågo åfwen wål wid sina Gewär färdige / at
emottaga Fienden / der han wille staden undsättia. Samma
afton tändes Förstaden an utur Fästningen / då många wackra
huus förbrändes / ehuru wål de Swenske på den sidan icke ärat
storria. Om morgonen / så snart det begynte gry / anordnades
stormen på det stället / som sagt är / således at Öfwersten Crassow
gick emellan med sitt folck / och om honom Öfwersten Buchwald
på den högra / men Öfwerste Dyker på den wänstra sidan.
Fienden undfick de Swenska med en storck eld utur alla wårken /
då de genom en smal gata staden annalkades / hwilke detta oach
tat med en otrolig hastighet gingo öfwer gräfwen / och upføre wal
len / hwarifrån de med Granater fördrefwo Fienden / nedrefwo
planckwårken / och förföljandes honom öfwer bryggan / den han
hölt på at upkasta / inträngde tillika genom stadsporten. Hans
May:t war ibland de första / som inkommo / och sedan man för
säkrat sig om porten / låt Hans May:t med slutna leder Drago
nerne skynda sig til de andra wårken / och skjuta på dem / som fun
nes på gatorna / eller uti fönstren. I medlertid hade ock Capi
tain Dyker bemächtigat sig det befästa Klostret / derest alle neder
gordes / som icke med flychten sig räddade. Således blef denna
namnkunnige Fästningen på $\frac{7}{8}$ stund eröfrad / hwilken åtskillige
belägringar för detta utstädt / och år 1672. under Caplan Bassas
anförande / af Turkarne med 150000 Man förgäfwes warit angre
pen. De Swänste hafwa här wid fädt 40 döda och sårade / ibland
hwilka senare Öfwersten Crassow war. Utaf Fienden blefwo 50 til
60 ihjälslagne den öfriga besättningen til 520 Man blef til fän
ga tagen / och ibland dem Boywoden Galetsky / samt Generaler
ne Berns och Caminsky / som ock war Commendant öfwer Fäst
ningen. Borgerskapet som gådt til Walls bestod af 600 Man /
hwil

hwilken gewähret blef ifrån taget. Uti Tyghusen funnes 30
 sköna metall Stücken / och deribland några hela Cartouer / samt
 stora Mörsare / förutan de stycken / som uti värken och tornen in-
 emot 100 funnos. Uti Staden fanns ett mächtige rikt byte utaf
 penningar silfwer / och allehanda kostbara waror / som utaf dhe
 omlyggande orter tijt wore införde. Och ehuruwäl Krigzfolket /
 som i förstone inkommo / begynte at plundra / så blef doch detta
 straxt hindrat och i stället staden pålagt 300000 Riksdal. at beta-
 la / af hwilken summa doch två delarne för König Stanislai för-
 böns skul blefwo eftergifne / som några dagar efter stadens öfwer-
 gång kom til Hans May:t och utlade sig för honom så mycket
 mehra / som den varit hans födelse ort. Han förmådde jämwäl
 det / at Fästningen med allt tillbehör blef lemnad utt des förra
 stånd / förutan at de uti tyghuset befundne stycken blefwo sprendte.
 Uti staden lemnades 300 Man af den gamla besättningen med
 Caminsty; De andre / som woro Tystrar / toges i tjenst förutan
 Saxer / blifwandes för det öfrige anförtrodt Potosky / Boywo-
 den af Kiow / hwilken sig med andra wälsinnade insunnit / den-
 na Fästningen wijsdare at föresij / och Kong Stanislaus tilhanda
 hålla. Emedan Hans May:t wid Lemberg förtöfwade / inlu-
 po dageligen tidender om Mazepas ankomst med en stor
 myckenhet Cosaker. Detta bekymrade Hans May:t så litet /
 at Hans May:t där före längre där blef ståendes än Hans May:t
 ärnat / til at förnimma / om och så emot denna Fjenden något wore
 at förrätta på denna resan. Den blef likwäl ey allenast ute /
 utan man hade af detta partiet ey mera ansökning / än at de nå-
 gra särstilte Jouragerare uppsnappade / och en natt med en stor
 swarm gjorde anfall på lägret / derest Uplänningarne lågo /
 men blefwo icke mindre hastigt afwiste utaf Soldaterna / som uti
 blotta skottan utur Musqueterne gafswo eld på dem / sedan de
 en Soldat allenast hade skadat / men deremot lemnat också nå-
 gra döda efter sig / och en hop Fahnör / Pikar och andra Bewähr
 på platsen. Många utaf Adelen instälte sig hos den nya Konun-
 gen / och försäkrade honom om deras trohet / besynnerligen sedan
 Hans May:t lätit afgå bref där om til Ständerna i Rusien / då

och hela Landstapen af Halicz sig för Konung Stanislaus förelä-
rade. Som Hans May:t förnuntnit/ at Konung August i med-
lertid genom Brandt hade häfwet de 450 Man/ som under Ma-
joren Leponhielm städt i den öyne flecken Latorice/ til at där in-
drifwa spijsning för dem i Warschau/ och sielf jämnwål bortnap-
pat Warschau/ hwarest Ambassadeurerne legat med ongefähr

den 14. 400 Swänsta/ och 400 Poler; ty gick Hans May:t efter 20
dagars förlopp ifrån Lemberg/ sedan sakerne på denna orten wo-
re satte på en god fot/ tagandes wägen genom Zolchiew/ Dobro-

den 19. zin/ Kawa och Nebenoro. Hijt kom den unga Zamosci emot
Hans May:t/ hwilken så uti Jaroslaw/ som Lemberg hafst des
utstickade/ och låtet ursähta det/ som emot de Swänsta Troup-
per för 1½ åhr sedan war förslupet/ då Gref Stenbock hade befäl-
ning at bemäktiga sig Staden/ underkastandes sig nu aldeles
Kongl. May:t behag/ allenast han blefwe förskont at öppna por-
tarne/ och emottaga främmande besättning/ emedan sådant wid
all deras egendom och frihets förlust af Republiken wore för-
budet/ ja så ock/ at de icke Konung August eller des föllie i Sta-
den hade welat insläppa. Denne war den yngsta brodern/ som
uti den ältas frånwaro Staden skulle förswära. Honom blef
swarat at fast Hans May:t hade orsak at ifra det fransfarna/ icke
des mindre wille Kongl. May:t för Konung Stanislaus förbön
des råtmätige hämd eftergifwa/ där de för Kongl. May:t
Troupper öppnade portarna/ betalte 50000 Riksdal./ och des-
utan gåfwo Armeen des underhåld.

Som han desä wilkor
emottog/ ty blef Öfwerst Lieutenant Clas Bonde med något
manstap förutsänd/ som besättningen och borgerstapet alt ge-
währ affordrade/ hwilket dock Hans May:t den föllande dagen
den 22. lät dem igengifwa/ då Hans May:t sielf dijt kom/ lät ock Ar-
meen gå Fästningen förbi; men de förnämste betiente och
Krigzbesälet blefwo af Gref Zamosci härligen på Slottet und-
fagnade/ hwar på han ock sielf fölgde Kongl. May:t läger/ til des
den utfästade penninge summan blef utbetalad. Som nu denne
förträffelige Fästningen/ hwilken in till denna dagen aldrig wa-
rit intagen/ eller för någon öpnat des portar/ icke gjorde något
mot-

motstånd; ty gick Armeen så mycket skyldesammilare på åtskilli-
gare vägar åt Elfwen Wipern / den Hans May:t wid Bara-
now gick öfwer. Under wägen brachtes många fångar in af ^{den 2.}
de Saxiska Förtropperna / hwilka alt in under Lublin hade ^{Octob.}
gådt / til at förnimma / huru med den Swänsta Armeen skulle
lida / och hwartut den wände sig. Af dem försporde man / at
Saxerne hade ett temmeligit Läger på denna sidan Bugströ-
men / och at Konung August sielf stode i Pultouff / hafwandes
jämwal en dehl af dess Krigsmacht såndt at belågra Posen.
Detta gjorde / at Hans May:t gjorde så mycket starkare dage-
resor / och kom til Wengrod på tredie dagen / hwarest några ^{den 5.}
Saxiska Ryttare uptoges / som warit utsände at drifwa in un-
derhåld för deras Folck. En dehl kommo och sielf krafde fram / se-
dan de af de Swänstas hastighet sågo sig wara öfwerilade / och
icke kunna undkomma. Men de Troupper / som där städt / ha-
de redan dragit sig af / af hwilka några 100 til häst och foot/
ännu på denna sidan Bugen sig uppeholle. Kongl. May:t gick
därföre samma affton bort med 1000 hästar i mening at dem
uphåfwa / men emedan desse förbij Jadowa droge sig åt strö-
men / och Hans May:t taget på höger åt Staden Cameniek /
äre de således öfwer Bryggan undkomne. Detta jagade likwäl
en sådan sträck uti Saxerna / at de uti största hast förlåto deras
Winterquarter / som de höllo uppå at inträtta i den neigden / och
jämwal drogo sig öfwer Weichseln wid Zacrozin och Wisigrod /
hwarest de slagit twenne bryggor / bewakandes stranderna alt
därifrån på andra sidan och långt öfwan för Warschaw. Eff-
ter 2 dagars förlopp kom Hans May:t tillbaka / och gick följän-
de dagen 8. mihl til Radzimin / som ligger emellan Weichseln ^{den 8.}
och Bugen: Ifrån hwilken ort Örwersten Dyker med 2. Drago-
ne Regementen sändes / hwilke ifrån Bugen förjagade fiendens
wachter / som där ännu quarstode / då Capitain Tigerhielm alle-
na blef skuten / skickandes sedan partier öfwer bryggan / som där
i hast blef förfärdigad / widt och bredt på andra sidan om Bu-
gen. I medlertid som Hans May:t såg där en wara mehra at
uträtta / ty wände Hans May:t sig at Weichseln / och lät uti
Prag

Prag arbeta på tvåanne flott-bryggor / den ena at bruka darsam-
mastades / och den andra 4 mihl bättre up wid Cartiom. Hwil-
ket / ehuru hemligen det förrättades likwäl för fienden ey kunde
döljas / som dageligen öfwerfände Spejare at erkundiga sig om
de Swänstas förchastwande. Medan för Cartiom war en holme /
til hwilken man ifrån Warsawiska sidan kunde wada / men på
den andra war rätta diupet. Den til at förswara och hindra
öfwerfarten sände fienden 50 Man med 2 Stycken: Men Öfwer-
sien Burenstiöld satte med något manskap oförmodeligen tigt öf-
wer / och dem dels till fånga tog / dels nedergiorde : hwarige-
nom fienden än mehra stärktes i den meningen / at Hans May:t
där ärat gå öfwer / som doch $\frac{1}{4}$ mihl bättre up wed en udda stied-
de. Fienden lät icke desmindre sedermera några Troupper dra-
ga sig tigt / samt upkasta wid stranden ett bröstvärn. Men wid
Warschau lät han ett stort arbete nedlägg / stranden längs ef-
ter / och besynnerligen wid en udde därest strömen smalast war.
Dessa wärcken hade han besatt med största delen Götfolket som
skattades wara 5000 Saxar / samt 2000 Ryssar / och til 1000 hä-
star. När Flotbryggorna wore förfärdigade nästan på det sät-
tet / som brukas upp i Dalarna / blefwo de på wagnar lagde / af
den 17. hwilka Hans May:t den ena om qwällen lät til Cartiom fö-
ra / gåendes sielf med det Folket / som dijt war ärat. Om
morgonen när broon begynte at utläggas / kommo Saxerne til
häst och fot ned til stranden / och äfwen af deras Stycken / samt
musqweterie / stuto til den sidan : men blefwo af de Swänsta
Stycken / utur hwilka den första kulan det ena af deras sönderstü-
tet / strax tillbaka jagade / och drogo sig inom nästa stegsbrynen /
sedan de 30 personer hade förlorat. De Wolosger / som Cron-
Referendarien anfördt / hade ock fådt befallning at anfalla de
Swänsta på denna sidan : det de ock om morgonen bittwa med
stort anstrij giorde / uti de quarteren / där Östgötherne lågo :
uträttade doch ey mehra / än at de en Marquetenter och 2 qwin-
folct ihjalslogo. I medlertid gingo några Standarer af Adels-
Fanen och Nyblänningarne dem på ryggen / och fingo dem emel-
lan sig och ett moras / därest de in emot 100 af dem nederlade /
ibland

ibland hwilla war en Öfwerste/ deras anförare. De öfrige
blefwo långt förjagade. Hans May:t låt också bryggan/ som
nu war ihopfogat/ flyta med den ena ändan til den sientliga
stranden/ och tillika 100 Granaderer där uppå: men i det flere
tillika påträngde at följa Konungen/ som ibland de första
wille gå öfwer/ brast hon i twenne delar/ då Hans May:t
sielf med några flera råkade i watnet/ men kom strax up igen.
På andra sidan hade då en mehr än 50 Granaderer/ som med
båt warit öfwerförde/ fattat stånd/ och utaf Fienden lätteli-
gen hade kunnat skadas där han hafst hierta nog dem at an-
gripa/ men emedan han det försummade/ fingo de Swenska
tjid med båtar mehra Folck at öfwerföra/ då Fienden drog sig
bert til nästa Skogen/ och sedan/ så fort han kunde sig bortsky-
dade. Hans May:t befalte strax/ at broen skulle förbättras/
och Fährkoster underläggas på det strömen så mycket friare måt-
te kunna hafwa aflopp; gåendes samma aften til de Troup-
per/ som reda öfwerkomme woro. Om morgonen gick Hans May:t
med något följe en mil til foot/ tildes de u i nästa byar-
na kunde skaffa sig hästar/ och kom samma dag til Warschau/
hwarest han fan de Regimenter til foot/ som wore lemnade i
Brag/ redan wara öfwerförde/ men Flotbryggan/ som där
war utlagd/ äfwen wäl wara sönderbrusten. En dagen tilfö-
rende/ då Hans May:t wid Cartiow gick öfwer/ blef man i
Brag warse/ at Fienden efter middagen begynte at draga sig
utur de upkastade wärken/ då Gen. Lieutnant en Nils Ström-
berg/ som där förde wärket/ i hast låt föra til stranden 4. Fält-
stycken/ och oförmodeligen lössbränna på Saxarna/ som gäen-
des utur liden Skanzen/ wille sig til skryt upställa på sanden;
hwaraf de fingo brätton/ och uti fult språng skyndade sig öf-
wer sanden/ sedan de åtskilliga döda lemnat efter sig. Sam-
maledes beledsagade man och Rysserna/ ehuru wäl på ett län-
gre Fält. Bryggan blef och där strax förd til watnet mit emot
denna Skanzen/ och Fotsolket på båtar samma aften öfwer-
fart/ så at innom morgonen 3000 knechtar stode på andra si-
dan.

Dan. Hwarföre då Hans May:t här hade gjort anordning/
förfogade han sig åt den andra bruggan igen / tagandes Wä-
melänningarna och Dalkarlarna med sig / och med dem fort-
den 19^e togandes förbi Taresin / til Lancesittst: derest Hans May:t
20. dem lemnade / men gick sielf med 100 förridare skytter / och an-
dra frivilliga / som hade fått hästar / förbi Noviomasto til
den 21. Gostanie / dijt Gen. Rhenskiöld med sex Regementen til häst /
reda war anländ / neml: med Liif- Dragonerne / Adels- Janan /
Mellins / Horns / Crusens och Batkuls Ryttare / som wid Car-
tiow wore öfvergångne. Under wägen toges många fångar;
många flychtige / som redan hade sig på alla wägar förstrött /
nedergiordes / besynnerl. af de Swenske Wolosger / som widt och
bredt ströfwade omkring. Gen. Lieutn. Schulenburg sökte
wäl at hålla den största hopen / som gick ifrån Warschau / til-
samman / icke des mindre söndrade sig och många dageligen där-
ifrån / och gingo som fädrifter här och där i stögerna / till des
de äntel. blefwo uppsnappade / eller ihjälslagne / der- st dem den
Polniska Adeln och Bönderna för byte skull eftersatte / och
många af daga togo. Denne Generalen skal hafwa sagt/
at de Swenske Wolosgerne gjorde honom stor tjenst / emedan
af råddhoga för dem hans troupper höllo sig mehra tillsam-
mans / då han elliest en många hade behållit / där de sköt / at de
säkert hade kunnat bortrömma. Ryfserna betogade en sär-
deles öwillska emot Saxerna / at desse wore förr afställade ifrån
Warschau / men de lemnade till sist / och lika som uppsprade til
Fienden / at Saxerne kunde hafwa så mycket friare undanflycht.
Hans May:t / som nu hade fått kundskap utaf ett uppsnappat
bref / som Konung August med egen hand skrifwet till Sältmar-
skalken Steinau / at största heven under Gen. Schulenburg
gådt at Rawa / wände sig en allenast sielf dijt samma wägen /
utan och sände til Gen. Welling befällning / som hade Draban-
terna / Liif- Regimentet / Småländerna / Östgöthar / Skänin-
gar samt Büchwalds / Crassows / Gref Stenboks och Dykers
Dragoner med sig / hwilke Regementen til häst wid Warschau
gådt

gådt öfwer / at flynda sig dijt åth / så mycket möyheligit were /
 men at förfolket med Artilleriet skulle gå sächta efter. Sick den 22.
 fördensfull genom Nawa at Dirfow 7 Mijl den dagen; den an-
 dra dagen genom Staden Jezow til Pontiec / 6 mijl / dertill den 23.
 Hans May:t fick utaf Fiendens efter Troupper en Major med
 54. Ryttare. Utaf det förnämde breswet såg man ock / at Kon.
 August med Ryttteriet wille gå at Cracowiska sidan / befallan-
 des Fältmarskalken Stenau at gå til Siradien och Pietercow /
 hwarest han wille möta honom med Ryttteriet / som han för-
 wänade ifrån Stor-Polen på det de sedan måtte gå tillika at
 Cracau / så framt de af de Swenska en hindrades / i hwilket fall
 han wore sinnad at gå til Saren: men Gen. Schulenburg
 war befalt at sätta sig på andra sidan om Warta / och där han
 icke lemnades där i roo / bakom Lobras / och sidst at draga sig öf-
 wer Odern in uti Saren. Hwarföre Hans May:t också sande
 til Gen Strömberg at han skulle wända sig at Cracowiska si-
 dan / hwilken befallning befans sedermera icke wara framkom-
 men: men Hans May:t eftersatte Schulenburg så mycket skyn-
 desamare / icke lemnades honom någon roo / eller tijd at sätta sig
 på de skällen / hwilka han hade utmärckt för de efterblefne / eller
 förstingrade Trouppetna / de där ock medelst detta hastiga på-
 följande blefwo aldeles ifrån honom afstängde / och äntel. föllo
 uti de Swenskas händer / eller som sagt är / på annat sätt om den 24.
 kommo. Följande dagen inhämtade Hans May:t åter Fien-
 dens efter Troupper wid Unior / som ligger wid Wartaströ-
 men / då Kon. August sielf med största bestörtning och hastighet
 gick öfwer / tagandes wägen på wänster; Dese satte sig på an-
 dra sidan om passet / i mening at med de Swenskas uppe-
 hållande skaffa de andra undanrymme. Ett rychte at några
 fiendlige Troupper stodo i Staden / föranlät Hans May:t med
 des Troupper at först rycka dijt: hwaraf Fienden fattade mod
 at gå med något Ryttterie tillbaka öfwer strömen / förmenandes
 at de Swenska weko undan: men Hans May:t / som u: i Sta-
 den allenast några sunnit / wände strax om igen / och förde

dessa öfwer Elfwen / fölliandes dem alt in til blå mörkret / uti
 hwilken flycht många toges til fångar / eller nedgiorde af Wo-
 losgerne / som dem hängde i ryggen. Dese måste ock denne da-
 gen 2. Ryttnästare / Rastof och en annan / som utaf förse-
 de af en Gilt Ryttare för en fiendlig blef ibiåhåuten. I med-
 lertijd hade Öfwersterne Örnstedt Crassau och Dyker hint up-
 Hans May:t med deras Regementen / såsom ock Buchwald.
 Hvilken dock fick befallning at fådna uti Unienow / och ihop-
 samla dem / som utaf alla Regimenterna för hästarnas trott-
 den 25. her skull en hint föllia Hans May:t sätter widare fort med
 den 26. beredna Rytteriet / fölliande dagen genom Dobra til Calut-
 sin 6. miöl / men kunde en uphinna den af rådho go otroligt
 snälla Fienden / för än wid Staden Calisch / där Sakerne åter
 wille sättia sig / låtandes kasta något Folt i Staden / tilsluta
 Porterna / samt updraga Windbryggan. Emedan Troup-
 perna här ihopsamlas / gingo Fijf Dragonerna på wänstra si-
 dan omkring Staden öfwer Elfwen Prosta / dem Öfwerste Dy-
 ker strax påföljde; hwilke alla portar så besatte / at Öfwersten
 Ribe / en Ryttnästare 3 Lieutnarter med ungefär 100. Geme-
 ne där blifwit instängde och fångade : De andre hade i med-
 lertijd kommit längre undan. När Öfwerst Dyker höll på
 at upfordra Staden / och wachten åfwen at öppna porterna / se-
 dan dem qwarter war tillsagt / blef K'inkowström / som utaf Hans
 May:t til honom war sänd / utur en glugg genom bröstet skuten /
 så at han strax död ned af hästen segnade. Öfwerste Dyker lät
 därför nedergjöra 10. Man / de andre blefwo Krigsfångar.
 Hans May:t lät sig en längre här uppehålla / utom widare för-
 den 27. fö gde Fienden genom Städerna Rasow och Eretowin. En
 långt ifrån den senare war en Skog / wid hwilken många eld ar
 om qwallen syntes upgjorde: Hans May:t som mente Fien-
 den där hafwa fåttat stånd / lät strax uppställa de närwarande
 Troupper: men fick utaf de igen omme kunnkapare weta / at
 där war allenast en wacht af 50. hästar / utaf hwilka några
 inbrachte fångar berättade Fienden långt wara undankommen.
 Hwar.

Swarföre som mörkret reda war infallet och Troupperne lätt-
meligen wore trötte / beslöt Hans May:t at hwila där til mor-
gonen / då man hoppades de flychtige lätteligen at upjaga / in-
nan de skulle nå den Schlesiske gränsen. Hwilket ock i så måt-
to skiedde / at Hans May:t följande dagen antråffade ett partie den 28.
Carar och Ryttar uti / och wid Staden Coblin / hwilke meh-
rendels nedergjordes / berättandes en Munk at han där rä-
nad 65. döda kroppar / förutan de som affides ihjelsloges. E-
mot aftonen / då Fienden kom til en Skog / war Hans May:t
med Förtroupperna så wida kommen / at Hans May:t tillika
med honom på wänstra sidan begynte at draga sig igenom: då
Fienden en långt ifrån Staden Punitz / hwarest han ock något
manskap lennat / wid byen Jans måste sättia sig / och slacht-
ordningen / som han under wägen reda hade afdeelt / således in-
rättade / at han dess högsta flaget til Byen utsträckte / och den wän-
stra at wägen / som man kommet. Denna bestod ungefär af 4000
Man Fotskole / fram för hwilka Ryttariet war upstält til an-
talet nästan 900 hästar / fördelte uti 14 Esquadroner; waran-
des för det öfrige af en diup graf til största delen / såsom ock
af en wagnborg där grafwen lyctades / betäckt / och med 8.
stycken försedd. Hans May:t befärandes / at Fienden åter uti
mörkret skulle undkomma / emedan Solen lutade til neder-
gång / befalte de Troupper / som wore framme; neml. några
Standarer af Drusteds Skåningar / Gen. Rhenskiöld / Eras-
sows och Dykers Dragoner / hwilke tillsammans näpl gjorde
1300. hästar / strax at upställas. De öfrige wore ännu långt
efter / eller med Gen. Major Hummerhielm ½ miil på sida
gångne / i upsät / at möta Fienden / om han til den wägen skulle
wika. Med Hans May:t war Kon. Stanislaus, Generalerne
Rhenskiöld och Gref Stenbeck. Hans May:t som sat för
Skåningerna på högsta flaget / gick först löst på Fienden med
blotta wäpnan / näml. alla och befaltes göra / utan at bru-
ka skinte-gevährer; och strax kastade det fiendliga Ryttariet öf-
wer ända / förföljandes det igenom Fotskole in uti nästa

Rogen / så at det icke mehra kunde sättia sig / eller komma til
träffningen igen. Således blef Fotsolket en allenast blottat af
sitt Rytteriet / utan ock af det Swenska nedertrampat / så at stör-
re delen låg omkull / och hade kastat gewäbret ifrån sig / miste
ock 3. Stycken / hwilke blefwo sirar omwände / och på dem loss-
sade. Icke des mindre / då intet hinderhåld påföljde / som de om-
kullkastade widare kunde nedgöra; Rytteriet ock / som reda hade
igenomträngt / en sirar wände å-er / utar det fiendliga Rytteriet
längre efterfatto / bekom Fotsolket lustt at resa sig up och åter
stålla sig. Hwar till kom / at Lijfdragenerne större besvär ha-
de at komma öfwer grafwen / som war framföre Fienden: blif-
wandes åfwen wäl de andre Standaren / som på wänstra flygeln
stode / länge uppehåldne / innom de kunde gå öfwer Grafwen /
eller genom wagnborgen / besmyckl. emedan hästarne ofta af
blotta matthet under Rytternen stupade / och således wägen för
de påfölliande igenstängde. Dese bruto icke des mindre ige-
nom / och på samma sätt / som de förre / Fienden öfwerända kasta-
de / hwilken för öfwanberörde orsak fick tid at resa sig / innan det
Swenske Rytteriet sig åter kunde swänga. Efter det Fiendli-
ge Rytteries förjagande kom Hans Ma. :t tillbaka / och på sam-
ma sätt som förr / andra gången bröt igenom Fotsolket / som nu
uti en fyrkant sig hade upställt / och gäfwo en starkare eld ifrån
sig / hwilken likwäl en något synnerl uträttade / emedan ledarne
så trefte wore stälte / at kulan nödwändigt måste gå öfwer. Det
nedertrampade Fotsolket reste sig åter upp / sedan Rytteriet war
förbi / och med wärjan de på marken liggande så wäl en kun-
de hinna. Men det sedermera ankomne Rylandste Rytteriet /
som Öfwerst Bakkul anförde / och nu tredie gången satte an /
kunde en afslåas at bruka stiute gewäbren / hwarmed de Fien-
den större skada tillfogade. Nu wore ock flere 4. tandarer med
Gen. Major Hummerhielm framkomne / hwilke åfwen wäl be-
gynnte at göra deras skyldighet / men som i medlertid mörkret
med en wåtachtig tön war infallet / så at man hwarcken Stan-
daren kunde igenkänna / eller så snart sammandra / til at an-
gripa

griva Fienden med st'rre eftertryck; ty fick Fienden lustt at dragga sig in i Byen/ och emellan Husen. Swärföre Hans May:t beslöt/ at besätta Byen/ och afvida morgonen/ hwilket Fienden afwen besarandes/ skyndade sig därifrån/ och öfwer den Schlesiste gränsen/ som war allenast en miil därifrån / hwarest de försträckte Saxar förspredde sig besynnerl. på 3. wägar/ derest de beqwämligast funno at gå öfwer Odern. När nu Hans May:t befann Fienden wara därifrån bortslupen/ tillsika med det manskapet/ som förstuckt sig i Staden/ och så swårt wara at få honom fast i mörkret/ warandes desutan Troupperne tåmmeligen afmattade; lät Hans May:t något Folk rycka in uti Byen/ som tog där 60 efterlemnade och sårade Saxer/ samt 5. metall Strycken som de kastat uti en brunn / förutan de 3. som i första drabbningen toges / med den öfrige delen af Armeen hwilade Hans May:t på Walplatsen til morgonen. På platsen har Fienden lemnat in emot 200. döda/ och ibland dem Öfwerlieuten. Illan med flera af befålet/ hwilkas namn ännu äre obekante. Uti nästa klärret finnes ock 89. af Rytteriet döde/ mehrendels alla i ryggen igenom stungne. Förutan de ntt Byensfändne blefwo ock både Generalerne Schultenburg / och Öfwersten Sacken sårade/ med många andra/ som bortsläpades. Fångar föllo här uti de Swenskas händer in emot 200. ibland hwilka war Majoren Thaler/ 2. Lieutnanter/ en Regements Quartermästare/ samt någre andre. På de Swenskas sida saknades 130 och ibland dem Capitein Hipen/ Sager/ Gyllentrost och Baseler/ samt en Pantingshusen / som Hans May:t alltid fölgte. Capit. Ehrenprys/ sedan hästen honom blefwer undansluten/ råkade ibland Fienden/ och blef bortförd. Öwäste blefwo Öfwerste Bäckfuss/ General Adjutanterne Gref Torstensson och Carl Hård/ Major Dyring/ Ryttnäster Pallekert och Fahlman/ samt ungefär 100 / af underbefålet och gemena. Med alt detta kunde Sachserne berömma sig af lyckan / at någon af dem undanslupit/ hwilket icke eller stiedt/ om natten dem icke hade betäkt / och frälst utur dhe Swänskas

stas händer. Sedan Hans May:t hade gifwit Öfwerst Eras-
sai befalning at ihopsamla fångarna samt låta begrafwa de
den 29. döda/ bröt Hans May:t med morgonrödan up/ och gick öf-
wer den Schlesiſka gränsen / i mening at ännu uphinna
Sachſerne / innan de ſkulle komma öfwer Odern. Wid Gurk
ſick man en Sachſiſt Capit. med 40 gemene: de andre hade
redan draget ſig öfwer ſtrömen Barte wid Ritz / hwarest de
bryggan uplaſtat; Hans May:t lät derföre draga ſig til ett
wad / och gick alſå til Lublin wid Odern / hwarest befans
de måſte af Fienden redan vara öfvergångne / och de andra
betäcktes af en Qwarndam / och en hög Jordekulla / ſom wä-
gen för Ryttieriet gjorde beſwärlig / och emedan mörkret åter
war inſallit / och man gäot 6 mil den dagen; ty gick Hans
M. y:t til Byen Krangowiz / och blef där öfwer natten stå-
endes / låtandes i medler. ijd emellan qwarnen och färjeſtaden
Stenwadet utpröfwa. De ſom warit öfwer Odern förde
några Sachſiſke fångar med ſig tillbaka / och ſade Fiendens
Troupper vara ſå undanlupne / at man dem ſwårligen för-
än i Sachſen ſkulle inhämta. I medlertijd lät Hans May:t
för reda penningar betala alt / hwad til folckes och häſtarnas
underhåld behöfdes, jemwål alt ſkadeſtånd för det wedergjäl-
las / ſom någon kunde bewiſa af deſſ folck wara tilfogadt. Un-
der detta berättade en Schlesiſk Adelsman / ſom på jagt wärit
utreden / at han blefwet warſe 2000 Coſaker uti ſtogen ſom
ſyntes taga ſin wäg at Oderbeiz / en By hart wid ſtrömen
belågen. Hans May:t ſatte efter deſſe ſå mycket ſkyndſam-
mare / ſom man fruchtade at deſſe också ſkulle få tiid at dra-
ga ſig öfwer Elſwen / och ſant dem wid middagztiden uti
ſtogen wara upſtälte / hafwandes fram för ſig ungefär 200
beredna / hwilka wid de Swänſkas annalkande ſtrart länna-
de deras häſtar / och ſig til den ſtora hopen förfogade. Hans
May:t ſom ſielf warit at beſee ortens belågenhet / befa te ett
Regimente Dragoner at ſittia af / och Fienden til foot angri-
pa / hwilka detta ſeendes / begynte och draga ſig emot dem;
men

men i det Öfw. Örnstedt med det Skånske Rytteriet på andra sidan dem ansatte/ nödgades de wända sig emot den närmaste faran. Emottogo honom och med en tämlig eld; blefwo dock strax uti oordning brachte/ Då en del skyndade sig åt strömmen/ och de andre åt byen Oderbelt/ at betiena sig af husen. Wägen blef bägge delarne så trång giord/ at utaf dem/ som sökte at strömmen näpl. 30. kontino på andra sidan/ och de/ som uti byen satte sig/ alle blefwo nedergiorde/ eller upbrände/ sedan man fann nödigt några hus at anställa/ förutan 213. hwilke kom lifwet skäncktes. Det skedde af den orsak/ at några få Cosaker i förstone fällo Ryttnästaren Rottkirck i händer/ som förde eftertroupperna/ hwilken/ efter han tillsagt dem lifwet/ som på knä sig nedkastade/ ty blefwo de ock af Hans May:t förskotte. De andre/ som i slaget woro/ när de detta sägo/ begynte ock at löpa dijt/ til dess talet sålunda sig fördöfke/ då ock wägen dem öfriga sedermera blef förment. Man wil tälja dem til 1500/ som i denna träffningen omkommo. Bytet bestod uti några 100 hästar/ (efter Gen. Brand de måste i förleden Sommars dem låtet fräntaga/ til at hålla dem så mycket mera i tygeln) och 9. Fäher. De Swånske låto sig där med wäl benöya/ aldenstund de 3. man allenast här wid förlorat och fått en eller många särade. Under de förbrände finnes ännu om astone 40. lefwandes/ som sig förstuktet: hwilke ock sändes til deras Fäder. Elliest hade Cosakerne hwarken af de Swånske eller Polackerne någon barmhertighet at förwänta. De förre woro dem hädste för den trolöshet/ de wiste emot de Swenska wid Latowice i förleden Sommar: de sednare för det gamla öfwerwåld/ de utaf dem lidet/ hwilket haat desse senare medelst en otrolig grymhet hade fördäat. Hwarföre utaf de 4000/ som Kon. August fät til sig/ ganska få äre öfwerblefne/ af hwilke Polackerne sielfwe många hafwa utblåst lifset.

Emedan detta af Hans May:t förättades/ sökte Hans Excell. Gref Piper/ samt Generalen Welling/ at följa Hans May:t/ så mycket de hinte/ med de hos dem warande Regementen

D. 21. Oct. menter til håst / gåendes i förstone genom Nadarsin' och Amstianow / på Rawa wägen / men kunde likwäl icke uphinna Hans May:t / som altid hade en dags föresprång / förutan de zine för detta omtalte Regimentter. Med dem följde ännu Kongl. Drabanterne / Lijf-Smålands och Östgöta Regementernes samt Gref Stenbocks Dragoner. Under resan toges många fångar / hwilke efter Hans May:s hastiga förbigående numera förment sig wara i säkerhet. En långt ifrån Warschau råkade de Swänste Wolosgerne 60 Man / af hwilka 24. fångades / men de andre nedergiorde.

Wid Pionter lät Gen. Lieut. Meroth genom 30 Smålands Ryttare taga 84. Saxar / til at förtiga de mindre hopar af Saxar och Moscowiter / som dageligen inhämtades. När de kommo til Coblin / fick Generalen Welling bud emot sig at anskynndaresan / kunde likwäl en hinna til Punitz / förr än följande morgon / därest Hans May:t hade lämnat befallning efter sig / at han skulle gå åt stora Slogau : hwilken wäg dock för wisia orsaker blef ändrad / så at Arméen i nästa Fleckerne omkring Lissa blef förlagd til morgonen / under den tiden nedergiorde många Moscowiter / som finnes i nästa Skogar och Byar förstördde. När man här fick kundskap / at 1500 Ryttar en kunde wara långt undankomne / satte man efter dem / så fort man hinte. De som förut redo / träffade först wid och uti nästa Byar ungefär 100. af det i slaget / hwilke alle ihjälslöges. När de gingo vidare / blefwo de warse en större myckenhet wid Byen Tilsen.
den 30. rot / hart när Frauenstad / de där hade för sig en wagnborg / och 11. Canoner / af hwilka de gjorde några skott. När de Swänste härutaf / som af den ilbata sände kunnstapen förnummo Fienden hålla stånd / wiste de alle en otrolig glädie / så at Regimenten begynte at kämpa / hwilket dera först skulle få Linda an med Fienden / efter hwilken de så länge hade jagat. Gen. Welling sände alltså Öfwerste Lieuten. Gr. Erich Leyonhufwud at gå omkring med Dragonerna / och falla Fienden an på ryggen / då de andre framman till och på sidorne honom skulle angripa. Detta blef

blef af alla med stor frimodighet efterkommit. Först liordes
 de ifrån Styrckerna/af hwilken starkt fyrades/ och en med stör-
 re wärkan/ än at en dräng det vänstra benet blef affskutet. Där den 29.
 näst blef wagnborgen bruten/ och då de droge sig innom byen
 och gårdsgårderna/ hwar ifrån de afwen wäl starkt skuto/ stego
 2. Standarder Dragoner af hästerna och dem tappert angrepot
 hwilket ock någre af Ryttteriet sielfrafde gjorde/ trängandes sig
 uppå Fienden/ som sig förtwiflat wärde/ sedan han såg ingen
 undanflycht och sig på alla sidor wara instängd. Då stödde stör-
 sta nederlaget; och som Fienden afwen stödde in uti husen/ och
 därutur/ så wäl som genom de uprefne taken/ begynte stiuta/
 blef Majoren Wetzeljand at antända husen/ då de som swårdet
 hade undsluppet/ af elden jännerl. måste förgås. Ingen af
 dese undsluppo mehr än 2. Tytte Officerare/ som fingo qwarter.
 Ifrån kl. 10. till 11. förmidd. war alt bestrält/ på hwilken tid 912.
 Muscowiter på en liten plats nederlades: Ty så många bewiste
 Borgmästaren i Staden sig hafwa låtit begräwa/ förutan de
 som wore af Elden så förtärde/ at af dem en mehra war öfrigt
 än astu och been. Uti husen blefwo dock följande dagen många
 tagne/ som för slaget där sig hade förstuckt. Bytet bestod uti
 11. Metall Styrcken/ 4 tuunor penningar/ ett godt antahl kruth/
 och någon Krigzrustning: det öfriga war förbrändt. Utas de
 Swänka saknades 21. personer/ ock ibland dem Gr. Erich Lenn-
 onhuswud/ samt Ryttmästaren Treffenhielm. Sårade blef-
 wo ungefär 50/ ibland hwilka war Öfwerste Burenshöld/ och
 Ryttmäst. = = = = Hwarmed de Swänka ryckte in i Sta- den 1.
 den och nästa Byen/ dijt Hans May. t 2. dagar därefter sielf an- Nov.
 kom/ men gick samnta afson til nästa Byen Roersdorf förtöf-
 wandes där å länge til des Winterqwarteren uti Stor-Poh-
 len och Bryßen at Regimenterne wore indelte. Under waran
 de tijd ryckte Hans May: t til Polen/ som nu af Fienden war för-
 låtet/ och med sårdeles nöje såg den goda anstalt/ som Gen. Maj.
 Marderfelt til den slätta ortens förwar hade giordt. Förfoga- den 15.
 de sig sedan til Staden Ravis/ hwarest Hans May: t tog sitt
 Hus-

Huswud Qwarter. Här insomno sig utstickade ifrån de nästa
Boywodskaperna / som betygade deras hugnad öfwer Kongl.
May:ts ankomst / såsom ock sin ståndachtighet för den utvalda
Kon. Stanislaus. Så inbrachtes jämtwäl några Sarska och
Ryska Fångar / som wore öfwerbletne af de 250. hwilka utaf den
Polniska Adeln wid Stupka nyligen warit ihjälslagne. Man
fick ock här Listan på de fångna / som uti Posen wore inbrach-
te til 1000. Man / hwar ibland många förnåma Officerare.
Och skal äfwen så stort antahl hos Regimenterna finnas.

Gen. Major Meyerfeldt har i medlertid intet warit få-
fång på de orter han warit. Han blef wid Hans May:ts up-
brott ifrån Heilsberg beordrad at gå til Stor-Pohlen med 3.
Regementen till häst / neml. sina och Öfwerste Taubes Drago-
ner / samt Öfwerste Horns Skånska Ryttare / som tillsammans
gjorde 2400 Man. Med dessa skulle han afhålla Saxonas
inbrott / så wäl som betäcka Posen / hwaruti Öfwerste Lilliehöf-
låg med en besättning af 700 Man. General Marderfeldt som
til Armeen ey kunde komma / blef också där innesluten / hwilken
ock sedan där förde wärket. Nu war General Schulenberg
utur Saxon ankommen / och hade sat sig wid Kosten med 8. Re-
gementen til häst / och 12. Batailloner / som tillsammans gior-
de 8000. Man : hwar till Radomiski och Smigelski med deras
Troupper hade stött / och sökte at twinga den wälsinnade Adeln
på Kon. Augusts sida. När Gen. Maj. Meyerfeldt wid Bresna
6. mil från Posen / här om färdt kunnat / skyndade han sig så
mycket mehra / och satte sig wid Posen med sin underhafwande
manskap / til at gifwa acht på Fiendens företagande. Efter 8.
dagars förlopp fick han weta / at Gen. Schulenberg 2. mil öfwan
för Staden wille draga sig öfwer Warta med 2000. Fottknech-
tar och 3000. hästar / i mening där med eförsecndes at uphåfwa
de Swänstas Läger. Som nu detta af en öfwerlöpare besan-
nades / gjordes all möbelig anstalt här emot : och som Major
Duderberg war gången åt Griesen med 300 hästar / at indritwa
underhåld för Armeen / ty fick Gen. Maj. Meyerfeldt utaf besätt-
ningen

ningen 100. Ryttare och 250. Knechtar: hwilka han med de andra hade upstått i Slachtförordning sålunda/ at han anförde den högra/ och Öfwerste Taube den wänstra flygeln/ mien Öfwerste Horn stod mitt uti/ hos hwilken ock berörde Fotsknechtar woro; blandandes för det öfriga de gambla Ryttare Standarer med de nywärfde Dragoner. Fienden kom för flockan tre om morgonen/ medan ännu mörkt war/ anryckandes uti 3 hopar/ så afdelte/ at han framman och bak/ samt på högra sidan de sofwande Swänke på en gång skulle angripa. Hwilket ock så snart teckn war gifwit med löst krut/ stredde. Men emedan Förtropperna med Fältwachten scharmuserade/ ryckte Gen. Meyersfelt sielf ifrån högre flygeln med 4. Standarer/ hwilke af Öfwerst-Lieut. Trautfetter/ Capit. Gr. Gyllenstolpe/Ryttmästarne Lewonskiöld och Schurman anfördes/emot den på sidan annalkande Fienden/ och honom aldeles öfwerända kastade/ förföljandes dem ett långt stycke. De fiendlige Standarer/ som ärnade sig på bröstet wille nu dessa taga i ryggen/ som ifrån sielfwa slachtförordningen tåmmeligen långt hade skilt sig/ då Trautfetter i hastighet wände om/ och dessa åfwen så bemötte/ at de måste sielfwe wända ryggen til. De bakomgående fög Öfwerst-Lieutn. Nils Gyllenstierna emot/ och åfwen tillbaka jagade. Emedan detta förelöp wid den högra flygeln/ gick Taube med den wänstra på Fiendens högra flygel/ den med wärjan i näfwen på en gång öfwerända kastade/ och förföljde halfannan miil/ ey wetandes annat/ än Fienden på den andra flygeln också aldeles war slagen. Till honom stötte under wägen Trautfetter och andre/ så at Öfwerst Taube nu hade med sig 16. Standarer/ med hwilka han utånga af Fienden i flychten nedergjorde/ och så förjagade/ at den icke mehr kunde komma till träffningen igen. Men Öfw. Horn/ som åfwen ock i förstone hade förföljt Fienden/ kom tillbaka igen med 4. Standarer/ slatandes sig til Fotsfolcket/ som ännu på platsen stod med twenne Fältstycken/ anförde af Öfwerst-Lieutn. Weidenhem. Til dem kom också Öfwerst-Lieutn. Grothusen med 2.

Standarer. Detta war mehrendels a't förelupet / innan So-
len upgick: hwar af hände / at bägge partierne om deras egit Folck
uti mörkret offta förfelade. När så ljust blef / at man alt bättre
åtskilja kunde / blef man warse / at någre fiendlige Standarer sto-
do uti det Swänska Lågret: tijt Weidenhem strax med half-
parten af Fotfolcket gick / och dem utförde. Fienden begynte då
först at ihopsamla de förströdde Standaren / hwilke satte sig på
vänstra sidan om dess Fotfolck / som ännu ey hade kommit at
fächta: och efter han såg litet Folck af de Swänska wara på
platsen / fattade han så mycket, större mod at dem angripa.
Ofw. Horn anfall strax Fiendens Rytterie med sådan tapper-
het / at han det åtskillige gånger körde bakom Fotfolcket / och
tat ehuru starkt det på honom fhrade. Hwarigenom Horn
sielf omsider med sin Squadron kom ifrån de andre / och råk-
twenne gånger mit ibland Fienden / doch altid sig igenom slog.
I medertid ryckte Capiten Wendel med det öfriga Fotfolcket
til det Weidenhemische / hwarwid Horn med 2 Standarer sat-
te sig / som nu allenast höllo sig tillsammans. Med dessa så
sökte man länge at uppehålla Fienden / in til dess Taube skulle
komma tillbaka igen: hwilken at upöka Gen. Meyersfelt ibland
andra affände Of. Lieutn. Hager / som fuller ick träffade Ofw.
Taube / men likwål ihopsamlade de andra förströdde Stan-
daren / och med dem / så förblandade som de woro / kom tillbaka.
Men som Taube ute blef och Fienden med hela machten til häst
och fot starkt trängde på / nödgades de Swänske efter 4. ti-
mars fächande / draga sig närmare at Förstaden / på det de så
mycket bättre måtte kunna göra motstånd / til dess Taube igen
komme / och på all widrig händelse bringa besättningen i be-
håld. Fienden wände i Förstaden tillbaka / och gick til det Swäns-
ke Lågret: då och Gen. Meyersfelt lät sina / som nu / efter den
långsamma träffningen / mycket wore trötte och särade / draga sig
uti Staden / häst emedan han såg ey mehra wara at uträta /
emot en större Fiendens myckenhet / och de sista tidender inlu-
po / at Taube war ligen med alla dem med honom wore.

Han

Han war nåpligen inryckt för än man blef warse/ at Öfw. Lau-
be med de 16. Standarer kom tillbaka uti sächta mak / förän-
des med sig 80. Fångar: hwilke i förstone/ då han emot all för-
modan såg Fienden uti det Swänste Lågret/ och icke wiste hwar
de Swänste wore/ war twehugse om han skulle honom där strax
angripa. När honom berättades/ at Gen. Meyersfelt hade dra-
git sig in uti Fästningen/ lämnade han Folcket uti Förstaden/ och
sielf begaf sig in / at låta förbinda sin högra arm / som war ige-
nom sluten. Gen. Schulenberg / som om natten ey hade sedt/
huru starcke de Swänste warit/ och derföre nu mente en ny und-
sättning wara ankommen/ blef öfwer detta så bestört / at han
uti största hast och sträck skyndade sig utur Lågret / befallandes
det anstickas/ emedan då icke war tid at plundra. Honom ef-
tersatte Gen. Maj. Meyersfelt / som wid detta war utgången
uti fullt sporenstreck / med alt Rytteriet/ förföljandes Fienden en
half miil uti nästa skogen/ därest han tog ett Stycke igen/ som
Fienden wille bortföra / och åtskillige Fångar / hwilke ey nog
kunde utsäija / med hwad försträckelse Fienden hade bortluper.
Hade ock widare honom efterjagat / därest Öfwerste Lilliehöf
icke skickat bud/ at Radomiski och Smigelski med deras Troup-
per höllo upp på at gå öfwer Warta/ och nalkas närmare. Swar-
före Gen. Maj. Meyersfelt wände om til Wahlplatsen igen/ och
således behölt en fullkomlig seger/ sedan Fienden war aldeles
förjagat / och de här om swärmande Polacker också togo skogen
in / när de såge at de Swänste wille dem möta. Imedlertid
räddades det måste af Tälter och Wagnar uti Lågret/ af hwil-
ket någre Borgare utur Förstaden under warande Fächtning en
dehl hade plundrat/ det de ock sedermera måste igengifwa eller
betala. Huru många af Fienden wore blefne / kunde man så
egenteligen ey weta/ emedan de på en miil omkring utiflych ten
warit slagne: De tilstå sie sine/ at de mist 600 / och ibland dem
många Officerare: ehuruwäl andra säija dem hafwa öfwer
1000. förlorat! Fångar hade de Swänste fåt öfwer 90. På
de Swänstas sida räknades 350. döde och quettse tillsammans:
ibland

ibland de förra wore Cap. Bersdorff / Ryttmäster Cronberg /
 2. Lieutenanter / 3. Cornetter : ibland de senare war Öfwerst
 Taube / Öfwerst-Lieutn. Brothusen / Ryttmäster Wenberg / Ley-
 onkiöld / Regementz-Quartern. Rudten / Lieutenant Colmar
 och Doll / samt några Cornetter. Så saknades ock 2. Stan-
 darder / med ett par Bukor hade Bukslagaren / som förr tient un-
 der Särerne / bortrymt. Utas de nywärswade Dragoner haf-
 wa någre / emedan slaget ännu påstod / rymt åt Schlesien och
 Bryßen / hwilke till at bestönja deras låtfärdighet / hafwa ut-
 spridt at de Swänste warit slagne / hwilket doch sedernehra blef
 befunnet wara osanning. Andra dagen sände Fienden en Cron-
 peter / med begäran at få utlösa på wahlplatsen några förnämme
 Officerares Lij / ibland hwilka Gref Promnitzes uti Posen blef
 balsamerat och tilbaka sändt. Och emedan han tillika anhöl-
 t om utwärling med Fångarna / så blefwo emot några och 30 Swän-
 ska så många Saxar åter lefwererade. Denna segren war så
 mycket högre at stättas / som Fienden till antalet war dubbelt
 starkare / och de twenne nywärswade Dragon-Regementen nu
 första gången warit i elden.

Sedan Fienden så tappert war afwist / ryckte Gen. Mey-
 erfelt efter några dagars förlopp till Bobesitzka / 2³ miil ifrån Po-
 sen beläget / på det man för hästerna måtte hafwa foder / som om-
 kring Posen nu begynte at sela. Och som han där förnam / at
 Gen. Schulenburg med hela machten ärnade gå emot Kon.
 Stanislaus, som nu med Cron-Felttherrn Lubomirsky och Armeen
 ifrån Warschau åt Stor-Pohlen war upbruten / til at sam-
 manfoga sig med de Swänsta Troupperne / tog han efter 8
 dagars hwila wägen öfwer Slupiska åt Conin / i mening at
 möta Cron-Armeen. Under wägen blef han twänne resor
 anfallen af Radomiskis och Smigelskis folk / hwilke doch al-
 tid så blefwo emottagne / at de snart måste wända ryggen
 til; hafwandes Capitea Morton sista gången dem så affär-
 dat / at de ey hade lust mehra at komma igån. Wid Conin
 kom Mircseski med 1000 Wolosger honom emot / af Konung
 Stanis-

Stanislaus förutsände: Med hwilka han gick vidare till Colloz
dårest han fick Kong Stanislai och Gen. Lientn. Horns bref
om tillståndet i Warschaw/ hwilket föranlät benägte Kong at gå
tillbaka. Gen. Meyerfeldt följde honom efter/ i mening med
dem tillika at undsätta Warschaw: men fick i Lovics weta/ at
Cron-Armeen war gånge öfwer Weixeln/ och Kon. August wa-
ra till Warschaw ankommen. Imidlertid hade Gen Schu-
lenburg ryckt för Posen / i förhopning det at kunna bortsnappa/
emedan han trodde den Fästningen hwarken med spijning eller
besättning nogsamnt wara försedd. Som han likwäl där fant
större motstånd/ än han förmodat / och förnam jämnwäl at Kon.
August reda war anländ till Warschaw / ty wille han ock nyt-
tia tilfället at slå med honom tillsammans / och underwägen
något emot de Swänska försöka / om han dem med hela mach-
ten kunde uphinna. Cardinalen Radziewsky war då nyligen
til Lovics ankommen; och emedan han trodde sig där en wara
säker/ lät Gen. Meyerfeldt honom med 300. hästar at Thorn/ och
så vidare beledsaga/ till des han kom i säkerhet at Marienburg
och Danzig: togandes sielf efter med den öfrige machten til
Thorn/ dårest han sig lade/ till at vidare affij Fiendens förehaf-
wande. Fienden sände honom efter ett partie af 500 hästar/
hwilket sökte at upkasta bruggan darsammansätades/ men måste
likwäl med någon manspillan på bägge sidor draga sig tillbaka
med oförrättade saker. När han här 2 dagar hade hwilat
Armeen / och affändt de sänka med all trotsen at Elbingen/ lät-
tes han följa samma vägen efter / som han ock wärsel. 2. mil
däråt gick/ men emot qwällen på andra dagen wände han
oförmodeligen tillbaka / och så skyndade sin resa/ at han på tre-
die dagen i skymningen kom för Posen/ hafwandes på vägen
lätit uptaga alla Polniska Adelsmän som honom mötte och
kommo ifrån det Polniska lägret / på det ingen måtte få kund-
skap om hans ankomst. Af desse/ som höllo de Swänske för ett
Garistt partie / fick han all behörig effterrättelse om det han
åstundade så weta til sitt förehafwande. Detta bestod däruti/

at han wille förrasta den Polniske Adeln / som han förnummit
under Radomiski och Emigelski hafwa samlat sig wid Stensow/
4 miil ifrån Posen / och lefwa mycket säkert / sedan de wiste / at
de Swänste wore bortgångne / och ifrån den swaga besättnin-
gen i Posen intet war at befara / hålst emedan de desutom ha-
de några hundrade Saxiska Dragoner hos sig til betäckning.
Gen. Maj. Marderfelt / som i förstonne öfwer denna oförmode-
liga ankomsten blef något häpen / har en allenast gillat detta
anslaget / utan och tog ännu de uti Fästningen warande 100.
håstar / och gick sielf med : Hwaremot det afmattade Rytt-
riet uti Staden lemnades. Härmed ginge de strax efter mid-
natten fort / achtandes Fienden för dager at anfalla : kommo
likwäl / för wägwisarens förfelande skull / till det Polniska Lågret
ey förr än Solen war uppgången / då det reda hade fät någon
winck här af / men hade likwäl ey fullkomligen welat tro / eme-
dan så wise tidender wore inslupne / at de Swänste hade gådt
åt Bryssen. Hwarföre och så nu uti Lågret blef en så mycket
större skräck och förwirring / i det en dehl höllo uppå at anspänna
deras wagnar / til at skaffa dem i säkerhet ; de andre at sätta sig
till motwårn. Men de Swänste gosiwo dem ey länge tid / utan
anfello dem med sådan häftighet / at både Saxer och Polacker
måste taga flychten / eller blifwa nederhugne / när de stälte sig till
motwårn / hwilke Gen. Maj. Meyerfelt med Öfwersten Taube
öfwer en miil förföljde / och alla som de kunde hinna / nedergior-
de. Och ehuruwäl de uti denna flychten fördelade sig i twenne
partier / af hwilket det ena sökte at rädda deras trog / så blef det
icke des mindre på samma sätt förjagat och slaget. Radom-
iski sielf kom med största möda undan / sedan han uti flychten
hade förlorat sitt Fältteckn / det han såsom en General af Stor-
Polen förer : hwilket han sedermera af för 2000 Ducater har we-
lat igenlösa. Därtill med toges 11 par Bukor / och 2 stora Fa-
nor / förutan ett stort antahl mindre. Öfwerste Horn har un-
der detta satt sig i Fiendens Låger / och hindrat / at intet kunde
bortföras. Däruti fans ett rymigt byte af allehanda kostba-

ra saker/ hwarmed den Polnische Adeln plågar wisa sin präch
och stå: hwilket alt kom den Swånsta Armeen till dehlning/
som där uppå afbrände hela Lågret/ gåendes sedan uti Nado-
mstis godz/ darest de i 3. dagar stodo/ till des alt där war för-
tårt. Sångar tog man allenast 300. Deras antahl/ som blefwe ne-
dergiorde/ kunde man ey weta / emedan de uti den wida flych-
ten låge förströdde. De Swånste hade uti denna träffningen
fått allenast 5. döda och sårade.

Detta nederlaget jagade uti Fienden en sådan sträck/ at
han däruppå förlåt den fasta orten Costen / och tog besättnin-
gen med sig bort. Hwilket när Gen. Meyerfelt fick weta/ sän-
de han Öfwerste Horn tijt med 500. hästar den samma sig at be-
måchtiga: Men som Öfwerst Weydeman i medlertijd lagt
sig därin med det nya Manstapet / som han fört med sig utur
Saren / så war med blotta Rytteriet därför intet at uträtta.
Andra dagen efter hans igenkomst/ utsändes största delen af
Troupperna en miil ifrån Posen at fouragera, emedan man på
den sidan numehra af ingen Fiende wiste: Dessa skulle Majoren
Bornman med 200 hästar betäcka. När detta genom någre
Polacker Gen. Brandt blef kungjort / hwilken ock dagen tilfö-
rende tillika med Gen. Maj. Pleß på 2. miil när til Posen war
ankommen/ med Saxar/ Cosaker och Poler in emot 7000 Man
til häst; tog Brandt hela denna Armeen med sig / och skyndade
sig förbij Staden åt ett Pass / som war $\frac{1}{2}$ miil där ifrån beläget/
hwarest han årnade gå öfwer/ och sättia sig emellan Staden och
Fouragererna. Så snart man denna oförmodeliga Fienden
utaf Tornen och Wallerna blef warse / samlade Meyerfelt i
hast alt i staden och på wachterna öfrigt manstap/ til 300 hästar/
och med dem begaf sig i fullt galop till passet/ hwilket war så be-
staffat/at näpligen 2. mann högt kunde gå öfwer tillika/ och utan
des hade ett iåmlikt diup / och på bägge sidor h^a ga och branta
strander. Förr än han hinte tijt / hade Fienden fått tijd at öf-
wer draga en stor dehl af des macht: af hwilka 1000. Poler wo-
re sände at angripa Fouragererna/ och de andre i slachtordning
up

uppskälte/ bestående af 8 Sqwadroner Saxer under öfversten
Gersdorfs/ och 700 Polacker under Marstakens Commantow:
Hus befallning/ til hwilke flere med all skyndsamhet efter han-
den drogo sig öfwer. De Swenske låto sig af myckenheten in-
tet försträcka/ utan grepo den så mycket ifrigare an/ som de
sågo faran wara större och ingen tid wara at förlora. Öf-
werste Lieutenant Trautfetter/ och Gre. G. Llenstolpe/ som ha-
de förtroupperne/gingo hwardera med 25 Man fienden i bröstet/
och Capit. Morton med 40 Man tillika i sidan; och sedan de
uthållit elden/ gingo på dem med Wårjan i näfwen: hwilke
de andre öfwen med sådan tapperhet efterföljde/ så at alle Fi-
endens Standarer brachtes i oordning/ och blefwo twungne
at störta sig hals öfwer hufwud i watnet/ därest en dehl drunk-
nade/ en del af de påträngande Swenska nederstöttes/ eller så-
rades. Dragonerue/ som nu wore affutne/ lade sig bakom
den höga stranden/ och stute på Fienden/ som hwar om annan
i watnet war förblandad/ hindrandes den ena den andra at
komma til landet; och då de hisade sig uppföre backen/ sem nu
war sliprig blefwen/ föllo de offta tillbaka neder igen/ eller blef-
wo ifrån den andra sidan nedstutne. 300 Man förmenes på
detta sättet wara omkomne. På platsen lemnade de många dö-
da och sargade tillika med 2 Polniste Fanor/ och ett par Bukor/
samt 16 Fångar/ ibland hwilka war en Polnisk Fendrick. De
Swenske hafwa här wid fåt allenast 11. sårade och döde: iland
de förra war Greff Gyllenstolpe uti den högra armleden illa så-
rad/ och hade desutan Hästen med 3 Kulor igenom stuten. De
som hade gådt till Fouragerarna/hafwa dem i förstone med stort
ansfri anfallet: Men emedan de blefwo tappert emottagne af
betäckningen/ så wål som af manskapet/ hwilket hade gewäret
med sig/ hafwa de dem snart lemnat/ besynnerl. då de af de
flychtige förnummit/ at deras folck war öfwer elfwen tillbaka
jagat. De Swenske blefwo altså ståendes wid passet/ in till
deh alle Fouragererna/ på 15. när wore tillbaka komne/ utan at
Fienden något widare torde försöka. När han emot afftonen
drog

drog sig 8 miil långer up / gingode Swänste och uti sina quar-
ter. Andra dagen har Brandt fåt til sig Radomiskis Golek/
samt Öfwerst Weidemans Troupper / med hwilka han satte sig
half annan miil ifrån staden / och wille hålla den innequten / till
des det ifrån Warschaw förwäntade Artilleriet och Fotfolket wo-
re ankommet: men de Swänstefouragerade icke des mindre dageli-
gen / och sammanstäckade så mycket förråd / at de den följande be-
lägringen kunde uthålla. Efter 14. dagar anlände Patkull med
6000. Moscoviter / samt ett starkt Artillerie : hwar till flere
stycken med andra behörigheter utur Saxon öfwer Suben kom-
mo. Belägringen begyntes då med alfwar / sedan de låter Fäst-
ningen upfordra / och intet swar bekommit : och blef staden med
Syrkulor / Bomber / Carcasser och stenar / på det håftigaste natt
och dag tillsatt ; doch utan någon särdeles wärckan medelst den
goda anstalt Gen. Marderfelt däremot hade gjort. Uti Fästnin-
gen funnos allenast 3. små stycken / af hwilka doch / för mangel af
krut och kulor / man ringa kunde sig betiena / utan måste med
studzare söka at göra Fienden afbräck / hwar medelst och många
dageligen nederlades. Detta kunde likwäl en hindra / at icke
Fienden nära under muren kunde plantera sina stycken / med
hwilke han innom några dagar uti den gamla och elliest förfall-
na muren gjorde en öpnung af 50. Fannar / och innom den
ännu nederstöt en annan mur / som war bygd omkring ett klo-
ster. Som han såg de Swänste där hafwa lågenhet at sig för-
swara / flytte han sina stycken där ifrån på ett ställe / där ingen
graf före war / och äfwen där på samma sätt med ett ouphö-
rigt skjutande nederkastade muren / och gjorde twenne stora öp-
ningar på hwilka ställen de belägrade intet försummade at gö-
ra affnitter och pålningar. Emedan detta warade / gjorde de
och twenne lyckeliga utfall / i hwilke de många af Fienden ne-
derlade / och tillika Fångar inbrachte. Fienden gjorde därpå en
dags stillestånd till at afhämta de Fångar af Cron- Armeen som
Hans May:t hade gifwit löse : hwilke och blefwo utsläppte.
När nu murarne således wore nederstutne / och många stormste-
ger /

här/ samt annan redskap til en storm wore tillagade/ låt Fienden med stort
 hot Staden andra gången upfordra: men bekom då en mera swar/ än tilfö-
 rende. Besynnerligen wille man Förrådaren Patkuls breshwarfen emot-
 taga/ eller honom munteligen låta beswara. Alle wäntade med stor frimö-
 dighet/ at Fienden en storm skulle försöka; och emedan han ändå intet wäga-
 de/ sedan tre så stora öpningar woro giorde/ sågo de wäl/ at af den försagda
 Fienden en storm war at befara. Det måsta som de fruchtade/ war det/ at
 Fienden dem wille uthungra/ emedan en mera än några dagars förråd öfrigt
 war/ och några 100 hästar allerede wore utförde/ hwilka man tilförende
 likwäl hade förlamat eller hasat/ på det Fienden sig af dem icke måtte fun-
 na betiena. Omfider när det spordes/ at Hans May:t hade gädt öfwer
 Weizeln/ har Fienden i sådan hast om natten upbrutit/ så at han lämnat
 allehanda Krigsredskap och många wagnar efter sig i lägret/ hwille de
 Swänste om morgonen låto införa/ och gingo således med största berömt-
 ut/ sedan Staden i 5. wekor warit inneslängd och belägrad. Uti hela
 denna tiden hafwa de en sät mehr än 13. döda och särade så utaf besättning-
 gen/ som borgerskapet: då Fienden däremot så mycket man sät kundskap
 om/ til 500. har förlorat. Den Krigsmachten/ som legat därför/ har sig
 således förspirdt/ at af Moscowiterne ungefär 4000. hafwa dragit sig åt
 Saren: det Sarske Rytteriet gädt åt Cracow/ med hwilket Polakerne och
 giordt följe: af Cosakerne hafwa ungefär 600. Man kommet igenom til
 det Sandomiriska/ men de öfrige blefwer ihjälslagne eller fångade. Utaf
 de tre Regementerna/ som stådt under Gen. Meyerselts besättning/ war
 ännu behållet manskap 1940. Ryttere och Dragoner/ så at afgången med
 de döda/ förrymda/ och uti alla träffningar omkomne/ litet öfwer 400.
 Man tillsammans sig bestiger. Hwad Gen. Rhenskiölds förrättning wa-
 rit emoti Kon. August och dess partie för Hans May:s upbrott ifrån
 Heilsberg/ och huru han dem förjagat öfwer Weizeln wid Cracow/ och se-
 dan wid Sandomir/ är för detta berättat.

Således är den Krigsmachten/ som Kon. August i år haft i Poho-
 len/ til några och 30000. Man/ neml. 12000. Saxon/ 12000. Moscowiter/
 4000. Cosaker och Brantiska Dragoner/ 5000. af Cron. Armeen och Udeln/
 således förslingrad/ slagen och försmält/ at man intet kan nämna halfpar-
 ten där af/ som i alla orterna tijt de förlupet/ finnes behållen.

